

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Ndob/11/2018
Identifikačné číslo spisu: 3113233119
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Darina Ličková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3113233119.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: PETRODOM trade, s.r.o., so sídlom Mikulášska 1, 811 01 Bratislava, IČO: 35 767 090, proti žalovanému: HANT BA, a.s. so sídlom Hliny 1412, 017 07 Považská Bystrica, IČO: 36 328 375, zast. Mgr. Erikou Sojkovou, advokátkou, so sídlom Bočná 90, 821 04 Bratislava, vo veci určenia vlastníckeho práva a vzájomnom návrhu na určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cb/160/2013, o návrhu na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cb/160/2013, Okresnému súdu Bratislava I, nevyhovuj e .

Odôvodnenie

Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Trenčín dňa 29. novembra 2013 domáhal určenia vlastníckeho práva k spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1 evidovaného pod poradovým č. 3 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX . vedenom Okresným úradom Ilava, katastrálny odbor, nachádzajúcim sa v katastrálnom území L., obec L.. Žalovaný sa vzájomnou žalobu domáhal určenia, že je vlastníkom vyššie vyšpecifikovaného spoluvlastníckeho podielu.

Podaním z 27. septembra 2018 navrhol žalovaný prikázať spor Okresnému súdu Bratislava I, z dôvodu vhodnosti. Návrh na prikázanie sporu zdôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 12. novembra 2014, sp. zn. 8K/39/2014-62, súd vyhlásil konkurz na majetok spoločnosti Sello, s. r. o., Mikulášska 1, Bratislava, IČO: 35 826 266 (ďalej aj „úpadca“). Do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu v konkurznom konaní boli okrem iného, zapísané aj oba spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, nachádzajúce sa v katastrálnom území L., obec L., (t. j. v spore vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cb/160/2013 o určenie vlastníckeho práva a vzájomnom návrhu na určenie vlastníckeho práva). V tejto súvislosti uviedol, že v zmysle ust. § 47 ods. 1 a 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov sa v dôsledku vyhlásenia konkurzu prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, bez ohľadu na to, či súd má o tejto skutočnosti vedomosť. Tento stav trvá do momentu, pokiaľ nie je oprávneným subjektom (správcom konkurznej podstaty) podaný návrh na pokračovanie v konaní. Po

prerušení konania teda nie je možno vydať v konaní žiadne rozhodnutie, ani urobiť iný úkon. Rozhodnutia a úkony vykonané potom, ako nastala zákonná prekážka prerušenia konania, je preto potrebné považovať za nezákonné akty, s ktorými zákon nespája žiadne právne účinky. Žalovaný poukazujúc na uvedené má za to, že konanie vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cb/160/2013 bolo dňom zverejnenia súpisu majetku úpadcu v Obchodnom vestníku, t. j. dňa 31. mája 2016, ex lege prerušené a nie je možné v ňom pokračovať. Preto žiadal, aby Okresný súd Trenčín nepokračoval ďalej v uvedenom konaní, pričom konštatoval, že v prípade, ak napriek uvedenému bude Okresný súd Trenčín pokračovať v tomto konaní, v súlade s ustanovením § 39 ods. 2 C. s. p. z dôvodu vhodnosti navrhol, aby najbližšie spoločne nadriadený príslušný súd prikázal spor vedený Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 36Cb/160/2013, Okresnému súdu Bratislava I, ktorý je v zmysle ust. § 20 písm. d/ C. s. p. súdom, na ktorom prebieha dotknuté konkurzné konanie, z dôvodu zabezpečiť hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd najbližšie spoločne nadriadený Okresnému súdu Trenčín a Okresnému súdu Bratislava I [podľa § 39 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“)] vec prejednal bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že návrhu žalovaného na prikázanie sporu nie je možné vyhovieť.

Podľa ustanovenia § 39 ods. 2 C. s. p. na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti.

Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti súdneho konania alebo jeho zrýchlenie (viď bod I judikátu R 26/2016). Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu, či finančnú. Vzhľadom k charakteru delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter, (viď aj uznesenie najvyššieho súdu zo 16. novembra 2010, sp. zn. 1Ndob/64/2010).

Z obsahu žalobného návrhu vyplýva, že žalobca sa v konaní domáha voči žalovanému určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, avšak spor nie je vecou, ktorá má povahu predpokladanú v ust. § 20 písm. d/ C. s. p., teda, že spor je vyvolaný konkurzným konaním, resp. reštrukturalizačným konaním. Ide o žalobu podľa ust. § 137 písm. c/ C. s. p., teda o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, čo nemá základ a ani nie je vyvolané konkurzom, ale potreba uplatniť si právo na súde vyplýva z dobromyseľnosti žalobcu pri nadobudnutí nehnuteľností, tieto aj zákonne a platne nadobudol, užíval a užíva ich a nakladá s nimi ako oprávnený vlastník.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na osobitnú miestnu príslušnosť (§ 20 písm. a/ C. s. p.) konštatoval, že v danej veci platí, že na konanie je príslušný súd, v obvode ktorého je nehnuteľnosť, keďže sa konanie týka práva k nej.

Obvody okresných a krajských súdov sú dané zák. č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, z ktorého vyplýva, že predmetné nehnuteľnosti sa nachádzajú v obvode Okresného súdu Trenčín a preto je daná príslušnosť Okresného súdu Trenčín na prejednanie a rozhodnutie veci. Preto nemožno dospieť k záveru, že by prejednanie sporu Okresným súdom Bratislava I bolo hospodárnejšie, efektívnejšie a rýchlejšie, ako v prípade vecne a miestne príslušného Okresného súdu Trenčín.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na prikázanie veci inému súdu prvého stupňa z dôvodu vhodnosti podľa § 39, ods. 3 C. s. p. Skutočnosť, ktorá má byť podkladom na prikázanie veci inému súdu nemá taký charakter, aby na ňu nadriadený súd prihliadal. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky vec z dôvodu vhodnosti neprikázal

inému okresnému súdu podľa § 39 ods. 3 C. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.